

HAZATÉRÉS

Signum együttes

Mért mentem Tőled el, már nem tudom, de félek.
Nem vár ott senki rám, hova visszatérek.
De hívnak az otthoni fények, elfelejteni végleg
az el nem múló éjszakát, a kínzó vágy szavát.

Nincs újabb állomás, megfáradt már a léptem.
Megcsalt sok széles út: sehová nem értem.
De hallok a hangod az éjben,
hát gyújts reményt a sötétben,
a visszatérők csillagát küldd az égen át.

Tudom itt voltál velem, soha nem hagytál el engem,
örök éj várt volna tán, ha te nem vigyázol rám.
||: Jézus érzem, hogy itt vagy velem,
érezem, hogy fogod kezem,
érezem, hogy hozzád érkezem. :||

Megtérő szolgaként ismerj el országodban!
Nem vágyom többre már ölelő karodban.
Te, aki vársz rám az éjben, vezesd a földön a léptem,
az álmok tépett városán a hosszú tél után.

Tudom itt voltál velem, soha nem hagytál el engem,
örök éj várt volna tán, ha te nem vigyázol rám.
||: Jézus érzem, hogy itt vagy velem,
érezem, hogy fogod kezem,
érezem, hogy hozzád érkezem. :||

Ne engedj visszaneézni, ha újra hív a tél.
Engedj ma átlépni a remény küszöbén.
||: Jézus érzem, hogy itt vagy velem,
érezem, hogy fogod kezem,
érezem, hogy hozzád érkezem. :||

Forrás: www.keresztenydalok.hu